

ΕΝΟΤΗΤΑ 40- Αποφασιστικότητα του Σύλλα

Γραμματική αναγνώριση

Sulla: ονομ. ενικ. του ουσ. α' κλ. Sulla -ae (αρσ.): Σύλλας
occupāta: αφαιρ. ενικ. θηλ. της μτχ. παθητ. παρακ. του ρ. occupo, occupavi, occupatum, occupāre 1: καταλαμβάνω
urbe: αφαιρ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. urbs, urbis (θηλ.): πόλη
senātum: αιτ. ενικ. του ουσ. δ' κλ. senātus -us (αρσ.): Σύγκλητος
armātus: ονομ. ενικ. αρσ. του δευτερόκλιτου επιθ. armātus -a -um: ένοπλος -η -ο
coegerat: γ' ενικ. οριστ. ενεργ. υπερσ. του ρ. **cogo**, coegi, coactum, cogere 3: συγκαλώ
quam: επίρρημα· επιτατικό του υπερθ.: όσο το δυνατό...
celerrime: επίρρ.: πολύ γρήγορα (υπερθ. του celeriter)
hostis: ονομ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. hostis, hostis (αρσ.): εχθρός
iudicārētur: γ' ενικ. υποτ. παθητ. παρακ. του ρ. iudico, iudicavi, iudicatum, iudicāre 1: κηρύσσω
Cuius: γεν. ενικ. αρσ. της αναφ. αντων. qui, quae, quod: ο οποίος -α -ο
voluntāti: δοτ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. voluntas, voluntatis (θηλ.): θέληση
nemo: ονομ. ενικ. αρσ. της αόριστης ουσιαστικής αντων. nemo: κανένας
obviam: τροπ. επίρρ.: αντίθετα
ire: απαρ. ενεργ. ενεστ. του ρ. eo, i(v)i, itum, ire 4: πηγαίνω
audēbat: γ' ενικ. οριστ. παρακ. του ρ. audeo, ausus sum, ausum, audēre 2 (ημιαποθ.): τολμώ
solus: ονομ. ενικ. αρσ. του αντων. επιθ. solus -a -um: μόνος -η -ο
augur: ονομ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. augur, auguris (αρσ.): οίωνοσκόπος
hac: αφαιρ. ενικ. θηλ. της δεικτ. αντων. hic, haec, hoc: αυτός -ή -ό
re: αφαιρ. ενικ. του ουσ. ε' κλ. res, rei (θηλ.): πράγμα
interrogātus: ονομ. ενικ. αρσ. της μτχ. παθητ. παρακ. του ρ. interrogo, interrogavi, interrogatum, interrogāre 1: ρωτώ
sententiam: αιτ. ενικ. του ουσ. α' κλ. sententia -ae (θηλ.): άποψη
dicere: απαρ. ενεργ. ενεστ. του ρ. dico, dixi, dictum, dicere 3: λέω
noluit: γ' ενικ. οριστ. παρακ. του ρ. nolo, nolui, -, nolle: δε θέλω
Quin etiam: συμπλεκτική επιδοτική σύνδεση: επιπλέον, ακόμη
minitans: ονομ. ενικ. αρσ. της μτχ. ενεστ. του ρ. minitor, minitatus sum, minitatum, minitari 1 (αποθ.): απειλώ
instāret: γ' ενικ. υποτ. ενεργ. παρακ. του ρ. insto, institi, -, instāre 1: ασκώ πίεση
Licet: παραχωρητικός σύνδ.: ακόμα κι αν
mihi: δοτ. ενικ. αρσ. της προσωπικής αντων. α' προσ. ego: εγώ
ostendas: β' ενικ. υποτ. ενεργ. ενεστ. του ρ. ostendo, ostendi, ostentum / ostensum, ostendēre 3: δείχνω
agmina: αιτ. πληθ. του ουσ. γ' κλ. agmen, agminis (ουδ.): άγημα
militum: γεν. πληθ. του ουσ. γ' κλ. miles, militis (αρσ.): στρατιώτης
quibus: αφαιρ. πληθ. ουδ. της αναφ. αντων. qui, quae, quod: ο οποίος -α -ο
curiam: αιτ. ενικ. του ουσ. α' κλ. curia -ae (θηλ.): Βουλευτήριο
circumsedisti: β' ενικ. οριστ. ενεργ. παρακ. του ρ. circumsedeo, circumsedi, circumsessum, circumsedēre 2: περικυκλώνω
mortem: αιτ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. mors, mortis (θηλ.): θάνατος
minitēris: β' ενικ. υποτ. ενεστ. του ρ. minitor, minitatus sum, minitatum, minitari 1(αποθ.): απειλώ
numquam: χρον. επίρρ.: ποτέ
hostem: αιτ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. hostis, hostis (αρσ.): εχθρός
iudicābo: α' ενικ. οριστ. ενεργ. μέλλ. του ρ. iudico, iudicavi, iudicatum, iudicāre 1: κηρύσσω
Marium: αιτ. ενικ. του ουσ. β' κλ. Marius -ii (-i) (αρσ.): Μάριος
Etsi: εναντιωματικός σύνδ.: αν και
senex: ονομ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. senex, senis (αρσεν): γέρος
corpore: αφαιρ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. corpus, corporis (ουδ.): σώμα
infirmo: αφαιρ. ενικ. ουδ. του δευτερόκλιτου επιθ. infirmus -a -um: αδύναμος -η -ο
meminero: α' ενικ. οριστ. συντ. μέλλ. του ρ. meminī, meminisse (ελλειπτ.): θυμάμαι
conservātam esse: απαρ. παθητ. παρακ. του ρ. conservo, conservavi, conservatum, conservāre 1: σώζω

Συντακτική Ανάλυση

1. **Sulla, occupāta urbe, senātum armātus coegerat:** κύρια πρόταση κρίσης.
coegerat: ρήμα, **Sulla:** υποκ., **armātus:** επιρρ. κατηγορούμενο του τρόπου στο ρήμα, αναφέρεται στο Sulla, **senātum:** αντικ. στο coegerat, **occupāta urbe:** αφαιρετική απόλυτη νόθη **occupāta:** χρονική μετοχή στο ρήμα, **urbe:** υποκ. (προτερόχρονο), εννοείται ποιητικό αίτιο a Sulla. Χρησιμοποιείται απόλυτη μετοχή (λατινισμός), γιατί η λατινική δε διαθέτει ενεργητική μετοχή για το παρελθόν].
2. **ut C. Marius quam celerrime hostis iudicārētur:** δευτερεύουσα τελική πρόταση
iudicārētur: ρήμα, **C. Marius:** υποκ., **hostis:** κατηγορούμενο στο C. Marius, **celerrime:** επιρρ. προσδ. του τρόπου στο iudicārētur, **quam:** επιρρ. προσδ. του ποσού στο celerrime.
3. **Cuius voluntāti nemo obviam ire audēbat:** κύρια πρόταση κρίσης.
audēbat: ρήμα, **nemo:** υποκ., **ire:** αντικ. στο audebat, τελ. απαρ., ταυτοπροσωπία, **obviam:** επιρρ. προσδ. του τρόπου στο ire, **voluntāti:** δοτική ως συμπλήρωμα (αντικείμενο) στην έκφραση obviam ire, **Cuius:** γενική υποκειμενική στο voluntāti.
4. **solus Quintus Mucius Scaevola augur de hac re interrogātus sententiam dicere noluit:** κύρια πρόταση κρίσης.
noluit: ρήμα, **Quintus Mucius Scaevola:** υποκ., **solus:** κατηγορηματικός προσδ. στο Quintus Mucius Scaevola, **augur:** παράθεση στο Quintus Mucius Scaevola, **dicere:** αντικ. στο noluit, τελ. απαρ., ταυτοπροσωπία, **sententiam:** αντικ. στο dicere, **interrogātus:** χρονική μετοχή στο ρήμα συνημμένη στο υποκ. Quintus Mucius Scaevola, προτερόχρονο, **de re:** επιρρ. προσδ. της αναφοράς στο interrogātus, **hac:** επιθ. προσδ. στο re.
5. **Quin etiam -, dixit is Sullae:** κύρια πρόταση κρίσης.
dixit: ρήμα, **is:** υποκ., **Sullae:** αντικ. στο dixit.
6. **cum Sulla minitans ei instāret:** δευτερεύουσα χρονική πρόταση
instāret: ρήμα, **Sulla:** υποκ., **ei:** αντικ. στο instāret, **minitans:** τροπική μετοχή στο ρήμα συνημμένη στο υποκ. Sulla (σύγχρονο).
7. **Licet mihi ostendas agmina militum:** δευτερεύουσα παραχωρητική πρόταση,
ostendas: ρήμα, (tu): υποκ., **mihi:** έμμεσο αντικ. στο ostendas, **agmina:** άμεσο αντικ. στο ostendas, **militum:** γενική του περιεχομένου (ή διαιρετική) στο agmina.
8. **quibus curiam circumsedisti:** δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο agmina
circumsedisti: ρήμα, (tu): υποκ., **curiam:** αντικ. στο circumsedisti, **quibus:** αφαιρετική του μέσου στο circumsedisti.
9. **licet mortem minitēris:** δευτερεύουσα παραχωρητική πρόταση
minitēris: ρήμα, (tu): υποκ., **mortem:** αντικ. στο minitēris.
10. **numquam tamen ego hostem iudicābo Marium:** κύρια πρόταση κρίσης.
iudicābo: ρήμα, **ego:** υποκ., **Marium:** αντικ. στο iudicābo, **hostem:** κατηγορούμενο στο Marium.
11. **Etsi senex et corpore infirmo sum:** δευτερεύουσα εναντιωματική πρόταση,
sum: ρήμα, (**ego:**) υποκ., **senex:** κατηγορούμενο στο ego, **corpore:** αφαιρετική της ιδιότητας που λειτουργεί ως κατηγορούμενο¹ στο (ego), **infirmo:** επιθ. προσδ. στο corpore.
12. **semper tamen meminero urbem Romam et Italiam a Mario conservātam esse:** κύρια πρόταση κρίσης.
meminero: ρήμα, (**ego:**) υποκ., **conservātam esse:** αντικ. στο meminero, ειδ. απαρ., **urbem et Italiam:** υποκ. στο conservātam esse (ετεροπροσωπία), **Romam:** επεξήγηση στο urbem, **a Mario:** ποιητικό αίτιο (εμπρόθετο, γιατί είναι έμψυχο) στο conservātam esse, **semper:** επιρρ. προσδ. του χρόνου στο meminero.